

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 15—'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 22.

Β. ΓΑΒΡΙΛΙΑΝΟΣ ΔΙΕΤΥΓΝΗΣ.

Τὸ βασίλειον τῶν Μυρμηκῶν.

Εἶδατέ ποτε τοὺς μύρμηκας πολυπραγμονοῦντας περὶ μιᾶς ὀπῆς, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν ἐπικράτειαν τῶν μυρμηκῶν, ἀπερχομένους, ἐρχομένους, σπεύδοντας, συγκρουομένους, κρατοῦντας εἰς τὸ μικροσκοπικὸν αὐτῶν ράμφος ἓνα σπόρον τρισμέγιστον ἢ μικρὸν ἀχύρου κορμὸν, ἄλλους μὲν κατὰ γραμμὴν βαδίζοντας, ἄλλους δὲ συγκεντρωμένους περὶ τὴν φωλεὰν ἐν θεσπεσίᾳ ταραχῇ; Ἡ φωλεὰ αὕτη ἀποτελεῖ βασίλειον καὶ τὰ ζαῦριχα ταῦτα εἶναι πολῖται. Δύο δακτύλους κάτωθεν τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, καλῶς προφυλαγμένους ἀπὸ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου καὶ τῶν ὑδάτων τοῦ γείτονος χειμάρρου ὁ βασιλεὺς Μυρμηξίδας μετὰ τῶν συμβούλων του καὶ τῶν μελῶν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας διασκέπτεται σοβαρὸς καὶ σύνοφρος περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ κράτους τοῦ ἐκδίδει διατάγας, δέχεται ἀκροάσεις καὶ ἐπισκέπτεται τὰς ἀποθήκας τοῦ σίτου, τὰ νοσοκομεῖα, τὰ πανεπιστήμια καὶ τοὺς στρατώνας τοῦ πυροβολικοῦ καὶ ἱππικοῦ καὶ τὰ φρούρια· διότι ὑπὸ τὰ θεμέλια τοῦ μεγάλου τούτου κράτους ὑπολανθάνει σκώληξ τις γηραιὸς ἡδὴ, ὅστις τρέφεται μετὰς λιπαρὰς σάρκας τῶν ὑψηλῶν τοῦ βασιλέως Μυρμηξίδα. 'Αφ' οὗτοῦ ἰδρῦθη τὸ σοβαρὸν κράτος, χιλιάδες καὶ καὶ μυριάδες μυρμηκῶν πάσης ἡλικίας καὶ φύλου κατεβροχθίσθησαν ὑπὸ τοῦ ἀπλήστου ἐχθροῦ, πολλοὶ πατέρες ἔμειναν ἀκληροὶ καὶ πολλὰ ὄρφανα καὶ χήραι ἐθρήνησαν. Οἱ μύρμηκες βλέποντες τὸν πληθυσμὸν αὐτῶν ἐπαισθητῶς ἀραιοῦμενον, ἤρξαντο ἀπ' ἀρχῆς νὰ σκέπτονται περὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν· τάχιστα δὲ δύο κόμματα πολιτικά προέκυψαν εἰς φῶς, ὑποστηρίζοντα δύο γνώμας ἐκ διαμέτρου ἀντιθέτους. Οἱ μὲν τολμηρότεροι καὶ νεώτεροι ἐξ αὐτῶν καὶ πρὸ πάντων ὅσοι ἐπαθον οἰκογενειακὰς συμφορὰς ἐκ τοῦ ρύγχους τοῦ θηρίου, ἤθελον νὰ παρασκευασθῇ ὅλον τὸ ἔθνος τῶν μυρμηκῶν κατὰ τὴν γῆν καὶ θάλασσαν, ὅπως ἐπιτεθῇ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐξ ἀπρόοπτου καὶ σωθῇ οὕτως ἡ μυρμηκοπατρίς ἀπαξ διὰ παντός· ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας, ἔλεγε τὸ κόμμα τοῦτο, μήπως θὰ πάθωμεν εἰς ἀνδρας καὶ ζῆμιας τόσαυτάς συμφορὰς ὅσας νῦν καθ' ἑκάστην ὑφίσταμεθα; ἄλλως τε ἡ κοινὴ γνώμη τῆς Εὐρώπης θὰ ᾔνοι ὑπὲρ

ἡμῶν, διότι ὁ ἀγὼν ἡμῶν εἶναι ἱερός καὶ δίκαιος, ἀγὼν περὶ σωτηρίας. Οἱ δὲ πρεσβύτεροι καὶ συντηρητικώτεροι καὶ οἱ οἰκειοποιούμενοι τὴν φρόνησιν ἐκ τῶν μυρμηκῶν ἔλεγον: ἄφετε τὸν ἐχθρὸν νὰ ἀποθάνῃ φυσικὸν θάνατον· ἡ τύχη ἡμῶν εἶναι βεβαίως σκληρὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἔχομεν μέλλον μέγα· ὅταν ψαφίσῃ ὁ σκώληξ—καὶ τὰ πάντα προλέγουσιν ὅτι ταχέως θὰ συμβῇ τοῦτο—τότε θὰ τὸν καταβροχθίσωμεν ἡμεῖς, θὰ παχύνωμεν, θὰ πολλαπλασιασθῶμεν καὶ θὰ διπλασιάσωμεν ἢ τριπλασιάσωμεν τὸ ἔδαφος καταλαμβάνοντες τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, ἥτοι τὰς γαίας ὅπου τὴν ὥρᾳ ἐκτείνει τὰ τρέχοντα μέλη του.

Ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐξηκολούθησεν ἡ σπουδαία αὕτη πάλη, χωρὶς οὐδέτερον τῶν δύο τούτων κομμάτων νὰ ὑπερισχύσῃ ὁριστικῶς καὶ πῶς διαρκῶς καὶ νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ ὅλου ἔθνους τῶν μυρμηκῶν. Μόλις ἀνῆρχετο ἐπὶ τὴν ἀρχὴν φιλοπόλεμος τις κυβέρνησις καὶ ἤρχετο ἐφαρμόζουσα τὸ πρόγραμμα αὐτῆς καὶ φροντίζουσα περὶ στρατοῦ καὶ ὀπλων καὶ στόλου, ἀνυπόμονος ἢ ἀντιπολίτευσις ἐπέδωκε λυσσῶδως τὴν πτῶσιν αὐτῆς, ἐπειδὴ δὲ ἡ κοινὴ γνώμη ἐβόηθει ἰσχυρῶς πᾶσαν ἀντιπολίτευσιν ἕνεκα κλίσεως πρὸς τοὺς νεωτερισμοὺς, δὲν ἦτο δύσκολον ἐντὸς τοῦ κράτους τῶν μυρμηκῶν νὰ ἀνατραπῇ μία κυβέρνησις μετὰ ἐν ἔτος ἢ ἐξ μῆνας ἢ μετὰ ἓνα μῆνα ἢ μετὰ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας ἀπὸ τοῦ σχηματισμοῦ αὐτῆς. Ἦρχετο λοιπὸν διαδοχικῶς καὶ κυβέρνησις φιλειρηνική, ἥτις κατέστρεψε τὰς μικρὰς καὶ ἀτελεῖς παρασκευὰς τῆς προκατόχου καὶ κατεγίνετο μετὰ ζήλου εἰς τὰς ἐσωτερικὰς βελτιώσεις, ἐπεσκεύαζε τὰς σιταποθήκας, συνῆγε τροφὰς, ἐβελτίου τοὺς φόρους. Ἀλλὰ μόλις καὶ αὕτη ἤρχετο τὸ φιλειρηνικὸν ἔργον της, ἐπιπτε, πρὶν ἢ σπουδαῖον τι κατορθώσῃ, ἡ δὲ διάδοχος φιλοπόλεμος πάλιν ὡς εἰκὸς οὖσα, κατέστρεψε τὰς μικρὰς οἰκονομίας τῆς προκατόχου. Τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν τὸ μὲν ἔργον τῶν φιλοπολέμων κατεστρέφετο ὑπὸ τῶν φιλειρηνικῶν, τὸ δὲ ἔργον τούτων ὑπ' ἐκείνων· τὸ δὲ εὐτυχὲς ἔθνος τῶν μυρμηκῶν ἐπασχε πάντοτε καὶ συγχρόνως τὸν πυρετὸν τοῦ πολέμου καὶ τὴν σῆψιν τῆς εἰρήνης.

Ἐν μέσῳ τῆς φθορᾶς ταύτης καὶ τῆς ἀφθαρσίας, ὁ ἐχθρὸς τῶν μυρμηκῶν ἀτάραχος ἐλιπαίνεται καθ' ἑκάστην αἰῶνα καὶ ἀκέραιος. Ἀλλ' ἐν τῷ κόσμῳ φεῦ! πᾶς ἰσχυρὸς

ἔχει τὸν ἀνώτερόν του, καθὼς καὶ πᾶς γελοῖος τῶν γελοιω-
δέετέρόν του. Μίαν ἡμέραν τοῦ Μαΐου ὁ εὐσαρκὸς σκώληξ
ἠθέλησε νὰ ἀπολαύσῃ τὴν θαλπωρὴν τοῦ ἔαρος· βάτραχος
δὲ τις ὁσφρανθεὶς τὴν λείαν, ἀπέκοψε τὸ κάτω ἡμισυ μέρος
τοῦ τρυφεροῦ αὐτοῦ κορμοῦ. Μεγάλῃ συγκίνησις ἐκ τούτου
εἰς τὸ ἔθνος τῶν μυρμηκῶν! Τότε διεχειρίζετο τὴν ἀρχὴν
κυβερνήσεις καθαρῶς φιλειρηνικῇ, ἀλλ' ἐνώπιον τόσῃ εὐτυ-
χῶν περιστάσεων, παρήτῃσε τὰς ἀρχὰς αὐτῆς καὶ ἀπεφά-
σισε τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ ἡμιτετετημένου σκώληκος· αἱ
παρασκευαὶ ἤρξαντο πάλιν, ἀλλὰ σπουδαίως τὴν φορὰν
ταύτην ὁμολογουμένως· δέκα ἡλικίαι προσεκλήθησαν ἐπὶ
τὰ ὅπλα συγχρόνως· τὸ ζήτημα εἶχεν ἀπλοποιηθῇ· ἂν ὁ
λόκληρος ὁ σκώληξ ἦτο ποτὲ φοβερός, ὁ ἡμισυς ἐσθλαίως ἦ-
εὐκαταγωνιστότερος. Ἐμπρός! ἴτε παῖδες μυρμηκῶν, ἴτε,
ἐλευθεροῦτε πατρίδα. Ἀλλὰ τὸ γνησίως φιλοπόλεμον κόμ-
μα ζηλοτυποῦν, διότι οἱ ἀντίπαλοι αὐτοῦ ἐπωφεληθήσαν
τόσῃ καταλλήλως τῆς περιστάσεως καὶ ἰδιοποιήσαντο τὰς
ἐαυτῶν γνώμας, ἤρξατο νὰ ἀνακρούσῃ πρῦμναν καὶ νὰ
κλίνωσι πρὸς τὴν εἰρήνην τώρα· ναὶ μὲν, ἔλεγον, ὁ στρατὸς
εἶναι ἀπαραίτητος, ἀλλὰ διατὶ δέκα ἡλικίαι συγχρόνως νὰ
προσκληθῶσι; θὰ καταστραφῇ ἡ παραγωγὴ, ἡ γεωργία θὰ
μαρανθῇ, οἱ ἄγροι θὰ ἐρημωθῶσιν· ἔπρεπε νὰ προβῇτε μικρὸν
κατὰ μικρὸν εἰς τὰς προπαρασκευάς, ἵνα μὴ ἐξαντλήσητε
τὰς ζωτικὰς δυνάμεις τοῦ ἔθνους τῶν μυρμηκῶν· ναὶ μὲν
καλῶς ἐπράξατε νὰ θεωρήσητε τὸν πόλεμον ἀναπόδραστον,
ἀλλ' ἔπρεπε νὰ ἀφήσητε καὶ μίαν θύραν ἀνοικτὴν πρὸς ὀπι-
σθοχώρησιν ἐν ἀνάγκῃ. Τέλος ἦλθεν εἰς τὰ πράγματα τὸ
τελευταῖον τοῦτο κόμμα καὶ ἤνοιξε τὴν θύραν τῆς ὀπισθο-
χωρήσεως. Ἀλλὰ πῶς νὰ ὀπισθοχωρήσῃ; εὐκόλως δὲν ἀνα-
στατοῦται ἐν ἔθνος, ἔστω καὶ ἔθνος μυρμηκῶν.

Αἱ συζητήσεις αὗται, αἱ παρασκευαί, αἱ ἀπειλαὶ συνε-
κίνησαν τὰς κυβερνήσεις καὶ τοὺς λαοὺς καὶ μικρὸν κατὰ
μικρὸν ἐκινήθη ἡ περιέργεια ὅλου τοῦ κόσμου. Θὰ πολεμή-
σουν ἢ ὄχι οἱ μύρμηκες; Αἱ εὐγενεῖς ψυχαί, αἱ φιλελευ-
θεροὶ καρδίαι, πάντες ἐν γένει οἱ φιλομύρμηκες τοῦ κόσμου
πιστεύουν ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν ἔθνος τόσῃ εὐγενές, τόσῃ
νοῆμον, τόσῃ ὑπερήφανον ὡς οἱ μύρμηκες, νὰ φοβηθῶσι τὸν
πόλεμον καὶ νὰ ὑποστῶσι τὴν κατασχύνην τῆς ἀνευ δοκι-
μῆς ἀποτυχίας· προὐχώρησαν μάλιστα καὶ περαιτέρω· ἰσχυ-
ρίσθησαν ὅτι ὁ πόλεμος τῶν μυρμηκῶν θὰ διασειῇ ὅλην
τὴν γῆν καὶ εὗρεθῃ εἰς μαθητῆς τοῦ Ἀριστοτέλους, ἵνα
συντάξῃ τρεῖς φοβεράς ἐγκυκλίους, ἐξορκίζων τοὺς μύρμηκας
νὰ ἡσυχάσωσι χάριν τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου· τοῦναντίον
οἱ σκεπτικοὶ νόες, ἐκείνοι εἰς οὓς οἱ μύρμηκες φαίνονται μι-
κροί, οἱ ἀγαπῶντες τὴν εἰρηνίαν, οἱ θετικοὶ ἄνθρωποι, πάν-
τες ἐν γένει οἱ φιλοσκώληκες, προείπον ὅτι οἱ μύρμηκες εἶ-
ναι μύρμηκες καὶ ὅτι ἅπας αὐτῶν ὁ φοβερός πολεμικὸς ὀρ-
γασμὸς θὰ καταλήξῃ εἰς ἓν πούφ.

Ἀλλ' ἡ κυβερνήσις τῆς ἡμιθέου ταύτης φυλῆς γνωρίζει
κατὰ βᾶθος τὴν ἐπιστήμην τοῦ νὰ δικαιώσῃ ἀμφοτέρως
ταύτας τὰς προρρήσεις· οἱ νοημονέστεροι καὶ θυμοειδέστεροι
τῶν μυρμηκῶν ἐφ' ὅσον ἡ ὥρα πλησιάζει, ἐπὶ τοσοῦτον
ἀγωνίζονται νὰ φανῶσι σπουδαῖοι μὲν πρὸς τοὺς μυκτηρί-
ζοντας αὐτοὺς, γελοῖοι δὲ πρὸς τοὺς πιστεύοντας εἰς τὴν
ἡρωϊκὴν αὐτῶν καταγωγὴν. Τέλος ἐχθροὶ καὶ φίλοι τῶν
μυρμηκῶν, φθάντες εἰς τὸ κατακόρυφον σημεῖον τῆς πε-
ριεργείας, συνεννοήθησαν καὶ ἀπεφάσισαν νὰ ἐρωτήσωσιν
ἀπ' εὐθείας τὴν κυβερνήσιν τῶν μυρμηκῶν διὰ μιᾶς διακοι-
νώσεως, ἂν θὰ πολεμήσῃ ἢ ὄχι.

Δυσχερὲς τῷ ὄντι θεοίς! πῶς νὰ τολμῶσιν νὰ εἰπῶσι
ναί, καὶ πῶς πάλιν νὰ εἰπῶσιν ὄχι! ἂν μὲν εἰπῶσι ναί, αἰ-
σθάνονται ὅτι θὰ ἀποδειχθῶσιν ὄντες γνησία φυλὴ μυρμη-

κῶν· ἂν εἰπῶσι πάλιν ὄχι, θὰ ἀφαιρεθῇ διὰ παντὸς ἀπὸ
τῶν ἄλλων ἔθνων ἡ ἰδέα ὅτι εἶναι γίγαντες. Οἱ δημοσιο-
γράφοι διαμαρτύρονται· οἱ ὑπουργοὶ νυχθημερόν βουλευόν-
ται· τὸ ζήτημα εἶναι, πῶς νὰ ἀναγκασθῶσι νὰ ἡσυχάσωσι,
χωρὶς μὲν δηλονότι νὰ κινδυνεύσωσι, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ
χάσωσι τὴν ὑπόληψιν γιγάντων, ἣν φαντάζονται ὅτι ἔχου-
σι παρὰ τοῖς ἄλλοις λαοῖς. Μικροὶ καὶ μεγάλοι πάντες—
καὶ οἱ μύρμηκες ἔχουσι τοὺς μεγάλους τῶν—αἰσθάνονται
τὴν ἀγωνίαν τοῦ προβλήματος καὶ πάντες ἐπιδιώκουσι μέ-
σον τινὰ ὁρὸν, ὅστις καὶ τὰ συμφέροντα αὐτῶν θὰ σώσῃ ἀ-
ναιμάκτως καὶ δόξαν θὰ προσπορίσῃ αὐτοῖς ἐπίσης ἀναι-
μάκτως.

Ἐπὶ τέλους εὗρεθῇ ὁ μέσος οὗτος ὁρὸς· ἀφοῦ καὶ τὸ ναί
καὶ τὸ ὄχι, ἐσκέφθη ἡ Κυβερνήσις τῶν μυρμηκῶν, φέρει εἰς
κίνδυνον, ἂς ἀπαντήσωμεν μῆτε τὸ ἐν, μῆτε τὸ ἄλλο· ἂς
συντάξωμεν τὴν ἀπάντησιν μὲ θυμὸν μύρμηκος, ἀλλὰ καὶ
μὲ ταπεινότητα μύρμηκος· οὕτω παρατείνοντες τὴν κρίσιν,
ἴσως καταστῶμεν ἐπὶ τέλους ἐπιφύβοι, ἀναβάλλοντες ὀ-
λίγον εἰσέτι τὴν ὥραν, καθ' ἣν θὰ καταστῶμεν ὁ περίγυ-
λως καὶ ἡ χλεῦθ τῆς οἰκουμένης.

Χεσμέξ ὁ Ἱμδριος.

Ο ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΤΡΟΣ.

Εἰς τὸ διάβολο ὁ Γλάδστων, οἱ Ἑγγλέζοι καὶ οἱ Γάλλοι,
Μοῦ ξεκούφανε τὸ ἓν καὶ τὸ ἄλλο μου αὐτί . . .
Θεὲ νὰ κάμω, ὅ,τι ἔλθῃ 'στὸ ἴδιό μου τὸ κεφάλι,
Δὲν ἀκούω πῶς κανένα Ἀγγλο, Γάλλο πρεσβευτῇ,
Λοιπὸν πόλεμο κυρήττω 'στ' ὄνομα τοῦ Βασιλεῖᾶ . . .
Μὰ ἐσεῖς μὲ γέλοια λέτε «Χά! χά! χά! Πρωταπριλιά.»

Τόσο χρόνο βεζιλίκι εἰς τὸ ἔθνος μας δὲν φθάνει,
Κι' ἀπεφάσισαν τὴν Ποῦντα νὰ μᾶς δώσουν μοναχὴ;
Τί νομίσανε; τοῦ δρόμου πῶς γινήκαμε ζητιᾶνοι;
Μία Ποῦντα μᾶς χαρίζουν γιατί ἤμαστε φτωχοί;
Λοιπὸν πόλεμο κυρήττω 'στ' ὄνομα τοῦ Βασιλεῖᾶ . . .
Μὰ ἐσεῖς μὲ γέλοια λέτε «Χά! χά! χά! Πρωταπριλιά.»

Γιὰ τὴν Ποῦντα λοιπὸν τόσα μιλιούνια ἔξοδευθῆκαν;
Γιὰ τὴν Ποῦντα νάχω τόσο εἰς τὰ σύνορα στρατό;
Γιὰ τὴν Ποῦντα τῆς Καστέλλας τὰ προχώματα γινήκαν;
Ἄν ἐδάσταξα ὡς τώρα, παραπέρα δὲν κρατῶ.
Λοιπὸν πόλεμο κυρήττω 'στ' ὄνομα τοῦ Βασιλεῖᾶ . . .
Μὰ ἐσεῖς μὲ γέλοια λέτε «Χά! χά! χά! Πρωταπριλιά.»

Μὴ χαλίζετε τ' αὐτιά μου, καὶ σὰς λέγω νέτα, σκέτα
Πῶς δὲν δέχομαι καθόλου τοῦ Σουλτάνου τὴ γραμμὴ.
Μόνο λόγια χάνεις, Βίσμαρκ, φίλοι Γλάδστων καὶ Γαμβέτα,
Δὲν ἀκούω τὸ Θεό μου γιὰ τοῦ ἔθνους τὴν τιμὴ.
Λοιπὸν πόλεμο κυρήττω 'στ' ὄνομα τοῦ Βασιλεῖᾶ . . .
Μὰ ἐσεῖς μὲ γέλοια λέτε «Χά! χά! χά! Πρωταπριλιά.»